

BORSSZEM JANKÓ

SZERKESZTI: MOLNÁR JENŐ

Előfizetési ár Magyarországon:
Negyedévre . . . 55,000 korona.
Megjelenik minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, V., Mária Valéria-utca
12. szám. — Telefon: 138-05.

Ára:
5000
kor.

Jugoszláviában 8 dinár. — Amerikában 10 cent.

Budapesti sportélet

Vázsonyi-Nurmi és Peyer-Ritola orrhosszal verik a mezőnyt. Wolff Karoly biztos első a lemarathoni futásban.

Papírsárkány

Írta: EMÖD TAMÁS

Szegényember gyomra harmadnapja korgott,
Hát a Népligetbe búsan kiködörgött;
Került valahonnét egy nagy spulni spárga,
Hát azt felkötötte kint az egyik ágra.
Kint az egyik ágra.

Boldogan sugárzott fönt a jó napocska,
Népligetbe' játszott két kis úrfiucska;
Egy nagy papírsárkányt húztak, cipekedtek,
Piros orrocskákkal, vidoran csipogtak,
Vidoran csipegetek.

Szegényember éppen a hurkot kötötte,
Egyik úrfiucska csak megállt mögötte:
— „Papijsárkányt csinált a Pistike nékem,
De nincs hozzá spájda, — tessét adni kéjem!
Tessét adni kéjem!”

Leielé ballagott a nap az ég árán,
Fenn a légben úszott egy nagy papírsárkány,
Két kis úrfiucska meg egy szegényember
Fogta lent a spárgát... Ott száll... arra ment el...
Ott száll... arra ment el...

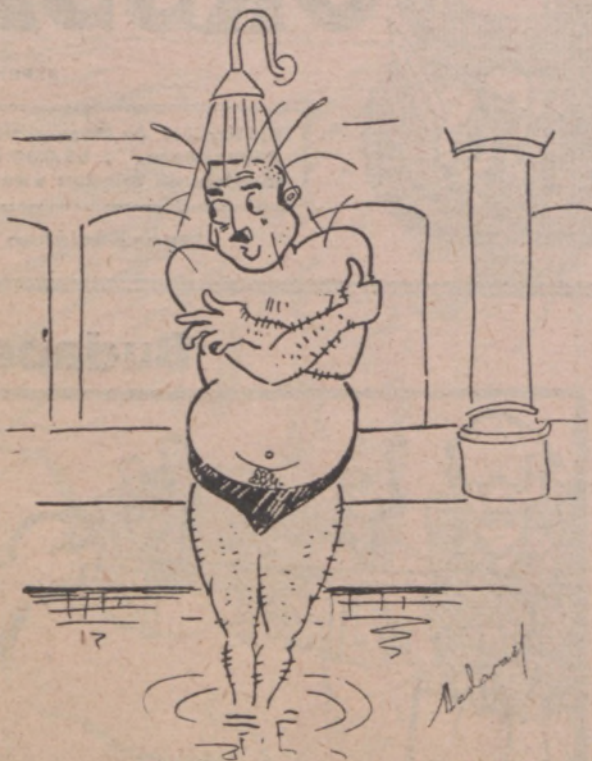
Kedves Borsszem Jankó!

Olvassom, hogy a „Szózat” 100.000.000 koronára biztosítja az előfizetőit. A zsidókat is?!... Tisztelettel *Kételk Edömér.*

A Borsszem Jankó

egymilliárd sékelre biztosítja be Wolff Károlyékat fővárosi győzelmük esetére

A népgőzfürdőben

Wolff Károly. — Vajjon a politikai multat is tisztára lehet itt mosni?

Parlamenti múzeum

Kormánykörökben fölvetődött az ötlet, hogy a parlament nagyjainak relikviáit meg kell menteni az utókor számára s e célból „Parlamenti múzeum”-ot létesítenek. A Borsszem Jankó értesülése szerint már eddig is sok értékes adomány érkezett a Múzeum alapítóihoz. Helyszűke miatt csupán a legfontosabb ereklyéket soroljuk föl:

Álmoskönyv (Kuna Pé Andrásról).

Boroslaskák (Lendvai-Léhner Istvántól).

Konyakos üveg (Bogya Jánostól).

Egy pár cugos cipő. (Destruktív relikvia abból az időből, mikor e cipőkkel Vázsonyi a Bethlen tyúkszemére lépett. Vázsonyi Vilmos adománya.)

Színházi látszó (amellyel Vázsonyi 1919-ben állítólag Genfből gukkerezte a magyarországi gerstli-evést, Bethlen István adománya).

Még egy látszó (amellyel Bethlen 1919-ben Bécsből gukkerezte a magyarországi gerstli-evést, Vázsonyi Vilmos adománya).

Ingyenrészvények. (Több nemzetgyűlési képviselő ajándéka.)

Lloyd George beszédei. (Csontos Imre bácsi beadása.)

Kisüst (amelyben a kisgazdapárti képviselők állandóan forraltak valamit).

Egy galy a tarnalelesi erdőből. (Haller István fő-gaj küldeménye Amerikából.)

Az „Erger-Berger” eredeti kottája.

(Az 1920-iki nemzetgyűlés egyetlen kultúremléke.)

A „Danton” kézírata. (Pekár Gyula hagyatéka.)

Allami autó (a parlamenti autódidakták fénykorából).

Kifényesedett térdű ruha (a magyar köztisztviselők fénykorából).

HESZ

Isméri a Balatont

— Olvasta, Kutas úr? Olcsón lehet nyaralni az idén a Balatonon.

— No, akkor én nem megyek oda, mert ha így van, annyi pesti megy oda, hogy biztosan méregdrága lesz minden.

— Ha Győrött hatodfélezer polgár három napig szavaz, meddig tartana nálunk egy németországi elnökválasztás?

Pesti kortesnóták

I.

Jaj de magas ez a körüti lokál,
Van-e benne, akinek Wolff derogál?
Ha van benne, kéznél lesz a gumibot,
Csinálunk majd fess fajvédő-murit ott.

II.

Esik eső karikára,
De nem a Wolff Karikára,
Ahány csepp nem esik rája,
Annyi voks ne jusson rája.
Abcug Lipica!

III.

Vörös bort ittam az este,
Mert a Lehner sem vizezte.
A lábamon alig-alig állok,
Juj, ha most zsidót találók!
Engelem, ragyogó Sterneckém...

IV.

Kítették a holttestet az udvarra,
Ripka bácsi a Wolff fejét vakarja.
Most látszik csak, hogy a halott nem
[árva.
Szavazásból nincsen nálunk kizárva.

V.

Haller István azt üzenete:
Leégett a fa-üzemje,
Ha még egyszer azt üzeni,
Fele-pártnak el kell menni
Nach Amerika!

Választási plakátok

Zsidók!

Csak a Wolff-pártra szavazatok!
Ne féljete, a választóhelyiségek előtt
nem igazoltnak fejbe bizalmi-
férfiaink.

Öngyilkos-jelöltek!

Halasszátok el a kurzus bünei
miatt megokolt öngyilkosságokat a
választást követő napra. Előbb sza-
vazzatok a blokk listájára!

Ripka buza, ripka árpa,
Ripka-szavazó:
Te is a demokratákra
Szavazol, e' zó?

Vigyázat! Frissen gázolva!
Ne szavazzon a villamos-
drágító pártra!

Ne hagyja magát lipicai lóvá
tenni. Szavazzon a baloldali
blokkra!

Reszkeszetek, zsidók!

Gömbös Gyula Kecskemétre si-
bolj a fővárost, ha a kurzust meg-
buktatjátok. Haller István most szerzi
be Amerikában a okát a talpfákat,
amelyeken eltolják Budapestet.

Ha mi halottak föltamadunk,
mind Ripkára szavazunk!

Kormányfőtanácsosok,

neszimuláljátok a kormánypártiságot.
Az arcotok nyíltan szavaz és az
orrotok Vázsonyi felé hajlik.

Kedves Borsszem Jankó!

A destruktív lapok azt ugatják, hogy
a gödöllői főszolgabíró szabálytalansá-
gát követett el, amikor hívei között
kötöttetlen elfogási blankettákat osz-
tott szét. Ugyan kérem, hiszen csak azt
akarta vitéz Endre László, hogy Pö-
dör Gyulát ezeknek a segítségével el-
fogják. Igaz, hogy ez még 1921-ben
történt, de ez előrelátásért csak nem
lehet valakit megtámadni? Tisztelettel
egy fatusi.

FTC—Slavia 1:0

Ki hitte volna, hogy az ég
Ily gyorsan földerül?...
A magyar játszott magyarán,
S a cseh állott csehül.

Az elvarázsolt főrendiház

Bethlen. — Tetszik látni, uraim... Egy perccel előbb még itt volt a jog-
folytonosság, Changé-passé... volt — nincs!

Tízparancsolat

A pesti mozikban most a „Tízparan-
csolat” című filmet játszik. Végigné-
zük az egyik előadást. Minden föl-
vonás, illetőleg parancsolat főszerepét
meglepetésünkre más főszereplő ját-
szotta, amint ez alábbi tudósításunk-
ból látható:

Első parancsolat: „Ne öl!” (A fő-
szerepeket játszik: Pödör, Léderer,
Kmetty.)

Második parancsolat: „Ne kívánd
meg felebarátod házát.” (Játssza: a
MOVE.)

Harmadik parancsolat: „Ne lopj!”
(Játsszik: az operettszerzők.)

Negyedik parancsolat: „Ne paráz-
nálkodj!” (Játsszik: a Haskell-görlök.)

Ötödik parancsolat: „Szeresd fele-
barátodat, mint tenmagadat.” (Ját-
sszik: a fajvédők.)

Hatodik parancsolat: „Tiszteld apó-
sodat, hogy hosszú életű légy e földön.”
(Főszereplő: Frereich.)

Hetedik parancsolat: „Ne tégy hamis
tanubizonyságot!” (Játsszik: Leirer Lő-
rinc tanú.)

Nyolcadik parancsolat: „Ne kívánd
meg felebarátod szolgálóját!” (Játsszik
a káplárok, őrzetők és tűzoltók.)

Kilencedik parancsolat: „Ne imádj
hamis isteneket!” (Játsszik: a TÉBE
tagjai.)

Tizedik parancsolat: „Ne csalj!” (Ját-
sszik: a tőzsdebizományosok.)

Tűz ellen biztos a harcod,
Hogyha veszel **Minimax**-ot.

Borsszem Jankó a színházban

Mi történt „A császárnő apródja” körül?

— Elmondja: a császárnő apródja —

„A császárnő apródja” című jobb-
létre vágódott operett szövegét Bús-
Fekete Lászlón kívül ezideig még há-
romszáz szerző vallja magáénak. A
napilapok hasábjain egyebet sem lehet
olvasni, mint az érdekeltek nyilatko-
zatait. Hogy végre tiszta képet nyer-
jünk a császárnő apródkjáról, fölkeres-
tük magát a császárnő apródját. Pia
von Wiskitrinker lovag, a kínai csá-
szárnő öfensége volt apródja, miután
megtudta, hogy Bús-Fekete adoptálni
akarja őt, eljött Budapestre. A lovagot
Lovag-uccai lakásán kerestük föl.

Mi az igazság?

A császárnő csinos külsejű apródja
így világította meg a tényállást:

— A dolog úgy kezdődött, hogy Kar-
dos Andor keserű mandulát evett, ami-
től folyton köpnie kellett. A Király-
színház előtt is pökött egyet (minden
mellékgondolat nélkül), amit Faragó
Jenő és Bús-Fekete észrevett. Bús-
Fekete lenyúlt, hogy megnézzé, mi az.
(Hátha ezüstforint, — mit lehet tudni?)
Amikor meggyőződött arról, hogy mi
van az aszfalton, letörölte a kezét és
továbbment. Faragó Jenő azonban nem
volt ilyen könnyelmű. Egy kanállal
pohárba tette az aszfalton csillogó ér-
téket, otthon elemeire bontotta azt,
azután ismét összekeverte. Az így el-
készült operettet átadta egy gépirónő-
nek, aki legépelte és néhány viccet irt
bele. Ez a munka két hónapig tartott.

— Bús-Fekete gyorsabb volt. Ott-
hon elgondolkozott Kardos Andor he-
gyes köpésén és félóra alatt megírta
„A nóta végé”-t. A darabot átadta Ki-
rály Ernőnek, aki lemásolta; kihagyta
belőle az énekjeleneteket, prózával he-
lyettesítette, azután visszaadta Bús-

Feketének azzal, hogy nem használ-
hatja. A lemásolt darabot később át-
adta Faragó Jenőnek, az elküldte gép-
írónyójt a Renaissance-színházba, aki
ott legyorsírta a „Waterlooi csata”
filmjelenetét. Hazafelé menet azonban
elfelejtette a szereplők neveit. Így az-
után rossz neveket diktált be Faragó-
nak. (Lásd „A császárnő apródja” film-
szereplőinek neveit.) Faragó Jenő a
Király-féle darabot és a „sajátját”
összekeverte, azután minden második
ív papírt eldobott. Az így elkészült
eredeti darabot átadta Faludinak, aki
Tihanyi rendezővel és a színház özs-
szes tagjaival elment a Dohány-uccai
templomba, ahol hálaadó istentisztele-
tet tartottak, amiért a jó istenke ilyen
pompás librettóhoz segítette a Király-
színházat.

— Az operett színrekerült, a sajtó
három napon keresztül a választó-
jogi javaslat részletes tárgyalását is
lepipáló aprófékossággal irt a mester-
műről. Az operett legalább ötezer elő-
adást ért volna meg, ha az a csúnya
Bús-Fekete nem akar engem adoptálni.
Képzelve, le akarja tiltani a darabot.
Szegény, nem tudja, hogy „megelőzte
Moskovicst”. A közönség ugyanis már
elvégezte Bús-Fekete munkáját. A da-
rab már le van tiltva és most a nyil-
vánosság kizárásával játszik.

Még sok mindent akartam kérdezni
a császárnő apródkjától, de sarkon for-
dult és otthagytott.

— Hová rohan? — kérdeztem.

— Félek magától. Maga egy nagy-
vágó. Félek, hogy ezt a darabot a szer-
zőkkel és velem együtt apródonként föl-
darabolja. És akkor — Isten ments! —
ebből az egy rossz librettóból száz
kis darabot csinál. (—stí)

Mint egykor Homéroszért...

Hét szerző versengett egy darabért
[életre-halálra:
Kardos meg Faragó és irt bele tán a
[Király is.
Harmath is itt van még és Barker
[Amerikából
S végül a Bús-Feketénk is szót kér s
[részt a darabból.
Amde ne mondd, hogy imigy szerzők-
[nek száma csupán hat:
Testes Bús-Feketénk kettőt számít
[legalább is.

Aktuális darab

A kereskedők után most már
A gyárosok is rosszul járnak
És egyre több inzolvens gyáros
Sóhajt föl: „Vége a szép gyárnak.”

Jó tipp

„Hat szereplő keres egy szerzőt” —
Egy Pirandello-darab címe,
Egy jó tippet adok ezennel
A szerzőt keresőknek, íme:

Menjenek a Király-színházba,
Ha szerzőt oly nagyon keresnek,
Mert „A császárnő apródja”-nál
Szerzőkben túlnagy a felesleg.

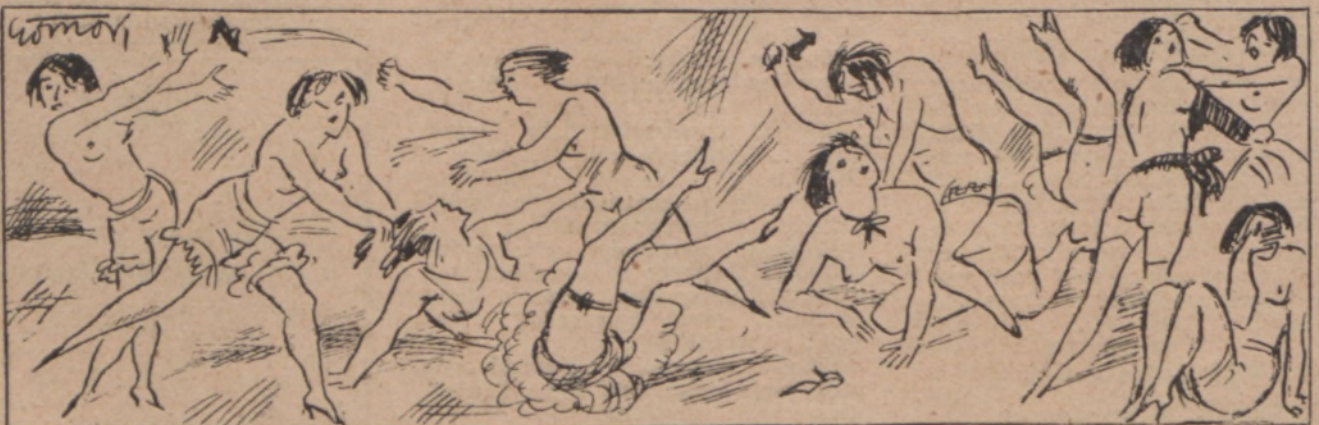
(—ÁSZ)

Zokversike

Minden színház üres,
Minden darab bukik,
Ami kevés pénz van:
Elszedik a buki-k.

Szerző urak adják
Tehetségük rosszát,
A bukik legalább
Ott kint „helyre”-hozzák.

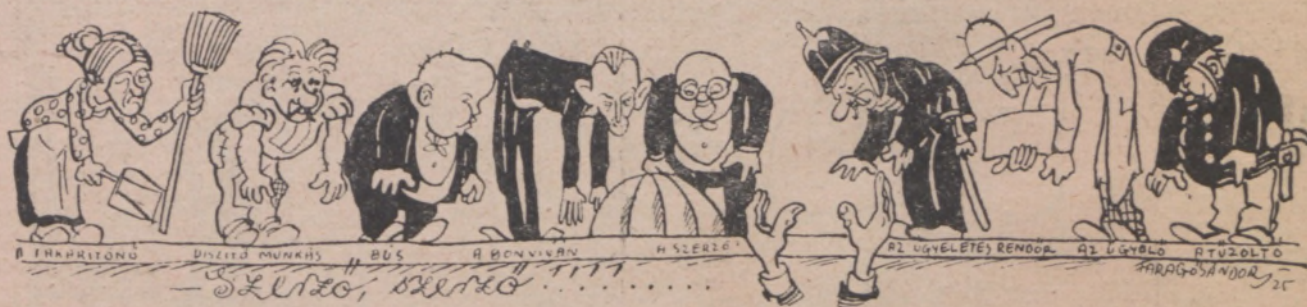
Görlök és görlicék csatája a kulisszák mögött

(A múlt héten csunyán hajbakaptak a Fővárosi Operettszínházban az angol görlök a magyar görlicékkal. Az angol-magyar mérkőzést tudósítónk ezen a csataképen örökítette meg.)

Egy bukás, száz szerző

— „A császárnő apródja” című operett egyetlen mulatságos jelenete —

Ki miért nem írhatta „A császárnő apródja”-t?

Amikor Leirer Amáliát meggyilkolták, művészi körökben érdekes játék vált divatossá. Összeállították, ki miért nem írhatta meg Amáliát. Most egy másik játék lett népszerű. Azon török a fejüket a Fészek-klubban írók és művészek, hogy ki miért nem írhatta „A császárnő apródja” című operett-büntényt. Eddig ezt sütötték ki:

Bethlen István nem írhatta, mert az ő operettjei eddig még mindig beütöttek.

Eckhardt Tibor nem írhatta, mert egy ébredő nézője sem volt az operettnek. Mindenki elaludt.

Faragó Jenő aki ugyan vállalta a szerzőséget, azért nem írhatta, mert a darabban van egy vice.

Kardos Andor (vulgo: „Dumi”) nem írhatta, mert „der Dumi hat Glück”.

Király Ernő nem írhatta, mert ő nem szereti, ha — fülöncsípik.

Kuna Péter András nem írhatta, mert ő a librettó megírása közben már egészen az elején elaludt volna.

Lakatos László nem írhatta, mert

ha neki operett-témája van, vígjátékot csinál belőle.

Léderer Gusztáv nem írhatta, mert ő „A császárnő apródja”-t nem egy, hanem több darabra aplitotta volna.

Lendvai-Lehner István nem írhatta, mert a szövegekönyvből teljességgel hiányzik a — spiritusz.

Molnár Ferenc nem írhatta, mert akkor Darvas Lili lett volna benne a gróf.

Pekár Gyula nem írhatta, mert a darabot már hatszor játszották.

Szomory Dezső nem írhatta, mert az operettben egyik szereplőnek sincs hármass neve.

Vázsonyi Vilmos nem írhatta, mert nem Fábrián Béla játsza benne a főszerepet.

Wolff Károly nem írhatta, mert zsidó is játszik a darabban.

Zilahy Lajos nem írhatta, mert egy égitest sem szerepel benne. Sem a nap, sem a csillagok.

Zsirkay János nem írhatta, mert a siker nem olyan meleg, mint a „Tűz”.

A szerzőtársi igények között nem utolsó **Harmath Imre** jogkövetelése sem. Ugy tudom, a librettó **egyharmath-részére** tart igényt, amelyből bizonyos lefaragott rész **Faragót** illeti meg.

Alszerzőtársaimat ezúton is figyelmeztetem, hogy hagyjanak föl szemérmetlen követelésükkel, mert különben a bíróság előtt leszek kénytelen elvitatathatatlanságomat érvényesíteni.

Maradtam kiváló tisztelettel

Blőd Iván, v. b. t. drámaíró

Vége a szép nyárnak

(A Meteorológiai Intézet jelentése)

Az időjárás szeszélyes ingadozásait bizonyítja, hogy amíg a Rákóczi-út és körút sarkán még *Süt a nap*, ugyanakkor a Lipót-körúton föltűnnek a *Csillagok* és a két zóna között az *Andrássy-úton* egyszerre *Vége a szép nyárnak*. A probléma még eldöntetlen, vajjon az idei nyárnak, avagy a múlt évi nyárnak végét jelent-e a cs. és kir. Kamara obszervatóriuma? Tekintettel azonban arra, hogy a Duna-korzón a hölgyek már őszi kalapban járnak (a nyári kalapot még jantárban hordták), tehát valószínű, hogy csakis az idei nyárról lehet szó.

Meteorológusaink megfigyelése szerint ez a nyár a *Schöpplin-féle* bolygó pályájának természetellenes elhajlása folytán keletkezett. Egyes csillagászok (többek között *Ambrus*, *Porzolt*, *Relle* és *Kepler*, illetve *Keszler*) azt állítják, hogy ennek a nyárnak azért lett olyan hamar vége, mert a *Schöpplin-féle* bolygó idegen égitestek vonzása alá került, amely befolyásolta az intenzív hősugárzást. Ezen bolygó állandóan tüzes állapotban kering a nézőtéri űrben, ahol mint kritikus kénköves lángokat lövel a szinpad csillagai felé. Csodálatos véletlen folytán a bolygó eltért pályájától és anélkül hogy összeütközött volna a drámaírási szabályai-val, szinte bámulatos egyensúllyal ívelt a legmagasabb irodalmi légkörök felé.

A *Schöpplin-féle* bolygónak ez a merész kilendülése idézte elő azt a nyarat, amely forróvá tette a Kamara egyébként mindig hűvös levegőjét. Ez a nyár főleg a tenyerekre gyakorolt erős hatást és szünni nem akaró *tapsvihar* fejlődött nyomában. A kritikusok

Szerzőtársi versengés egy operett körül

Az Unió r.-t. igazgatóságának e héten a következő levelet kézbesítette a posta:

Tisztelt Igazgatóság!

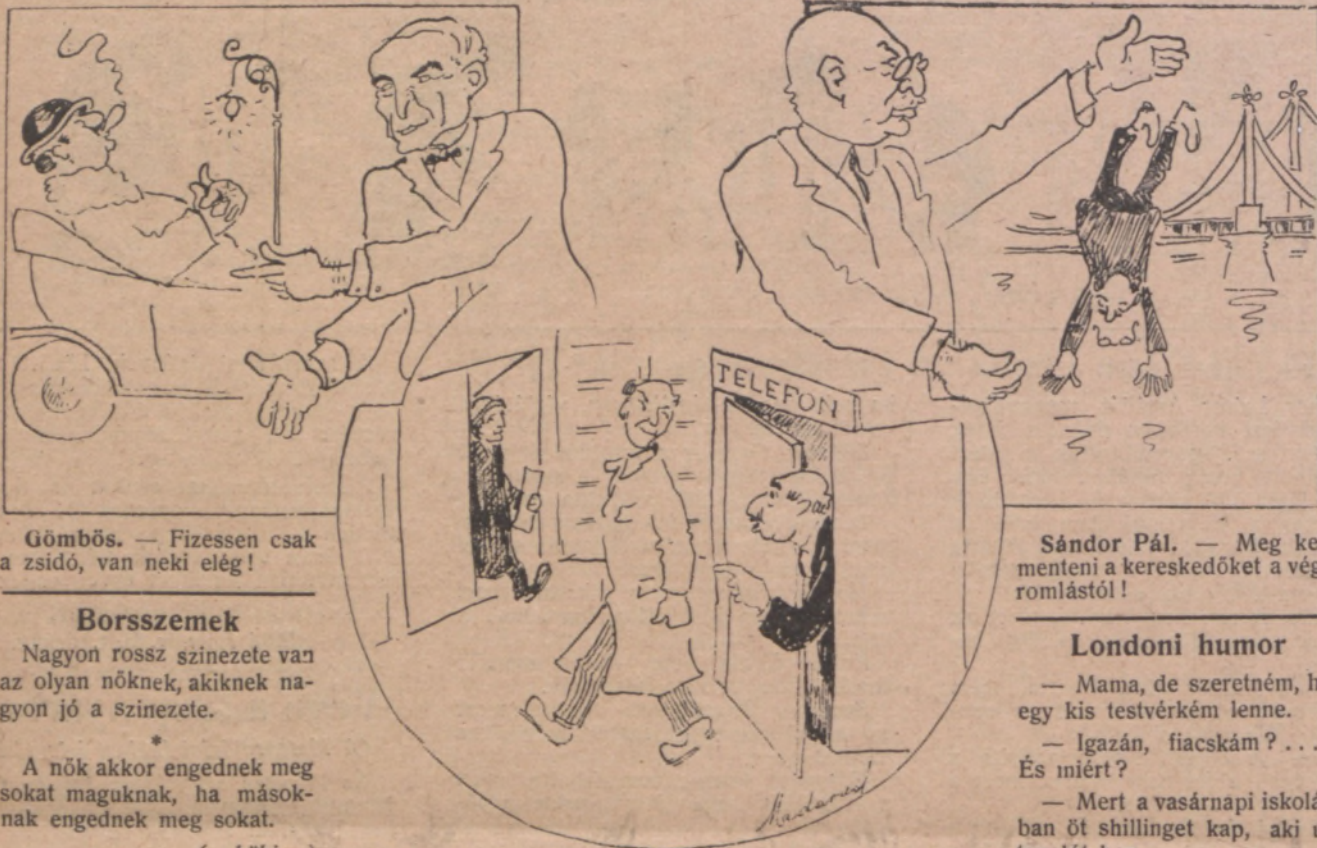
Az irodalomtörténetben valóban páratlan eset az, ami mostanában történik az önök operettje körül. Igaz ugyan, hogy Homérrel is elfordult ilyesféle história, de hát hogyan is vonható egy kalap alá Homér halhatatlan műve az önök halhatatlan operettjével? Homér születési helyéért nem folyt olyan ádáz versengés, mint amilyen elkéseregett küzdelem folyik A császárnő aprólékja librettójának szerzőségéért. És ez érthető is. Hiszen a librettó nivója olyan szédtően magas, hogy még *Kosáry* sem tudta utólni zengő *kosáridák* trillázó magas céjével. Egyébként a szöveg és muzsika merőben *különálló* két dolog, amit *Király Ernő* füle is dokumentál.

Büszkeséggel tölti el a tudat, hogy ebben az örökbecsű librettóban nekem is részem van, amennyiben a mese vázlata teljesen azonos a húsz évvel ezelőtt megírt *Trampli Marcsa* című

operettem szüzséjével. Operettemet a Király-színház igazgatóságának nyújtottam be átolvasás végett, ahol nyoma veszett. Most aztán boldogan láttam viszont operettemet, amelyhez szerzőtársi igényemet ezennel bejelentem. A színlapon jelzett *idegen eszme* ugyanis én vagyok.

Hallom, hogy a darabot eredetileg bizonyos *Barker* írta volna, tiltakozom ellene. Én *Barkert* sohasem ismertem és így el sem mondhattam neki a témát. *Kardos Andor*, a különben kitűnő „Dumi” is hiába *kardoskodik*, bár nincs kizárva, hogy a finálé után az a jelenet, amikor a függöny hirtelen legördül, valóban az ő ragyogó ötlete volt. (Vannak, akik azt állítják, hogy ez a jelenet az operett legsikerültebb része.) *Bús-Fekete* László is hiába igyekszik befeketíteni szerzőtársi jogaival ezt az operettet. Dr. Marton Sándor kijelentette, hogy *Bús-Fekete* még a saját darabjait sem ismeri. (Ugyanis illusztris szerzőnk csak a századik előadás után kezd érdeklődni darabjainak témája iránt.)

Két vélemény és egy csattanó

Gömbös. — Fizessen csak a zsidó, van neki elég!

Borsszemek

Nagyon rossz színezete van az olyan nőknek, akiknek nagyon jó a színezete.

A nők akkor engednek meg sokat maguknak, ha másoknak engednek meg sokat.

(— böki —)

Sándor Pál. — Meg kell menteni a kereskedőket a végromlástól!

Londoni humor

— Mama, de szeretném, ha egy kis testvérkém lenne.

— Igazán, fiacskám? . . . És miért?

— Mert a vasárnapi iskolában öt shillinget kap, aki új tanulót hoz.

Kereskedő (a segédhez): Ha hitelezőjön, nem vagyok itthon.

jégverése ezúttal elmaradt és a Rózsa-uccai villámok se okoztak feltűnőbb kárt, nyilván azért, mert a Schöpflin-féle bolygó évekkel ezelőtt a fajvédő naprendszer vonzása alatt állt.

Prognózis: *forró esték várhatók.* Vagyis: most kezdődik a szép nyár.

DYMI

VÁSZÁJFIA

Beszéd- és éjtelemygyatoflat 3 fölmondászban

Ijta: SZASZ BÁCI

ELSŐ FÖLMONDÁSZ

Háziúj. — Gyejeke van?

Cinege. — Egy szál szinc, téjem.

Háziúj. — Attoj betöltöszhet.

Mójjc báci (hozza a toffejt): Mi van ebben a toffejben? Ojan tejjesz.

Cinege. — Tejjesz? Attoj cak gyejek lehet.

Mójjc báci. — Méjt dugta a toffejbe?

Cinege. — Hová dugtam? A nézőtéjen egyetlen üjesz hej szinc.

(A szűgójutból isz tibujit egy gyejek)

Szűgó. — Aszt hittem, hogy ez egy gyejekdajab. És a végén kiszül, hogy egy dajab gyejek!

MÁSZODIT FÖLMONDÁSZ

Cupojné. — Ennyi gyejek! Tatajodjanak!

Cinege. — Hol vagynt? A Tamaja-éjőben? Mintet nem lehet tidobni.

Cupojné. — Föl tell mondanom . . .

Cinege. — Mondja föl a lectét, ha tudja . . .

Háziúj (belép): Honnan szedte elő ezt a szok gyejeket?

Cinege. — A Szasz báci hozta őket a világot jelentő desztátja . . . Én szoha sze cináltam még gyejekdajabot. Nincen tehetszédem . . .

HAJMADIT FÖLMONDÁSZ

Háziúj (Béluszkához): Gyejekem! Én vadot a te apád! Cathogy jádtalaltam végje . . .

Béluszka. — És ezt maga csak most tudja? Ojjé, a gyerekek a nézőtéren már az első fölvonásban tudták . . .

Háziúj. — Mi az? Te nem atajsz szejpíteni?

Béluszka (büsztén): Mi vagyok én? Felnött?

Heveszi báci. — Eszt a gyejeket szejzödtetem a Nemzeti Színházba. Lesz egy színészem végje, ati hibátlanul beszél.

Színházi plakát előtt

— Mit szólsz ehhez a befagyott royalista propagandához?

— ?

— A Kirdly-színházban Kirdly Ernővel „A császárnő apródja”-t akarták szorozatosan játszani.

„A császárnő apródja”

vagy

„A lusta szerzők”

— Mi az, titkár úr? Ilyen üres a nézőtér a negyedik előadáson?

— Tetszik tudni, direktor úr, ma nem jöttek el a szerzők.

THEATRALIA

A színházi hét eseményei

* A „Halló, Amerika!” hete lesz a Fővárosi Operettszínház jövő hete is. Minden este a nagyszerű revüt adják. Vasárnap délután mérsékelt helyárrakkal a „Nótás kapitány” kerül színpadra.

* Az „Őszi szerelem” diadalmas sorozatát érdekes repriz fogja megszakítani. Az „Arnyhalászt”, Baló Elemérrel a főszerepben, Bárdos Artur fordításában és rendezésében újítja föl a Renaissance-Színház. A püspököt Harsányi Rezső, a többi szerepeket Sebestyén Ilona, Somló István és Bacsnányi Paula játssza. A bemutatóig naponta: „Őszi szerelem”.

* A Vigszínház hetét természetesen a legújabb siker, Zilahy Lajos „Csillagok” című színműve dominálja. Csütörtökön, valamint a következő vasárnap is a „Csillagok”-at adják. Szombaton az „Ezüstlakodalom” folytatja fényes pályatúsát. Pénteken a bécsi Burgtheater színészei Octave Mirbeau „Geschäft ist Geschäft” („Az üzlet üzlet”) című színművében lépnek föl. Főszereplők Lotte Medelsky, Babette Devrient-Reinhold, Devrient, Heine, Hennings, Haussermann, Schmidt, Seydelmann, Streibinger. Vasárnap délután a „Bunbury”-t adják.

A hasznosabb játék

A német pallér. — Én még a kártyából is erős várat tudok építeni, amazok meg a magyarság leg-
ősibb bástyáit is lerombolják.

Tönődések

Seiffensteiner Solomontul

✧ O Traule Bleiweisz toldkozza magát o Fradl Schlitz osszangysággal és kérdezi tüle: „Hod van o kedves Fáni kisosszony lángyo?” — „Nehéz idük! — mondjo o Fradl. — Ho onnok oz orongyos, drágo, kicsi kis flocskájának nem volna három opjo, oki külön-külön füzet titokba o ierek-tortást o leányomnak, bizon nehezen tudna megélni.” — Osz-posz: oz őj váloztási tör-vény! Szerencse, hod olejan sok opjo lesz neki.

✧ O banyhádi hitküzségtül o prézesz ponoszkotha jakran o szexárdi rebbenek, hodj oz ű kántortoni-ójuk ed todatlan, ostoba ember. „Nü hát várjonok ed kicsit, majd sak megokosodja”; — biztatott ütet o büles férfü. Pár hünap mulva megint tonálkozta o rasekól o rebbevel, oki már nem ponoszkotha. „Nü, mit mondtam? — kiáltott fül o pap. — Udj-e, hodj már nem olejan todatlan és ostoba oz o tonitó?” — „Oztot éppen nem! — felelt o prézesz — sakhod mostand nem beszélünk

rula.” — Cince-conce: o Jeremiás Smith fűbiztos oreság, oki juniúsig beszönteti oz üvé havi siralmait. Nü és oddig nem lesznek bajok? Dehodj is nem, sakhodj ű nem beszél rula.

Ismernek bennünket...

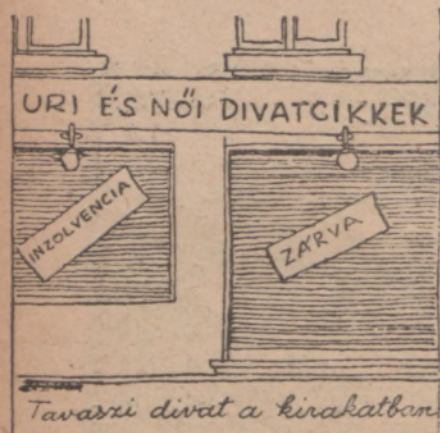
A Balatoni Szövetség olcsó nyaralást ígér. Erre a hírre a külföldi fürdők gyorsan fölemelték az árat.

Szegény franciák!

Olvassuk, hogy már a francia egyetemi hallgatók is tün-
tetnek tanulás helyett. Azaz hogy pardon, nem lehet mondani,
hogy nem tanulnak. Tanulnak ők, csak az a baj, hogy tölünk.

O lcsón nyaralhat

a Balaton partján, ha nyolc hetet a
Tátrában töltsz és az ott megtakarított
pénzén egy hétig a Balatonnál üdül.

Pödörnek néztek

Egy kültekli kávéházban ültem és reggeliztem, mikor a szomszéd asztal mellől fölugrott egy úr, elém állt és szűrös, átható tekintetű rámszegezte. Majd elővett a zsebéből egy fényképet s jól megnézve azt, vállamra ütött: — Detektív vagyok. Szervusz, Pödör.

Na, szépen nézünk ki. Csak nem akarja rámkenni Leirer Amáliát?

— Téved, uram, — dadogtam — azt a leányt én sohase láttam...

— Nézd, fiam, ne tagadd, én a vesébe látok.

— Az én vesémnek ne higgyen, uram. Tavaly szedtek ki belőle egy csomó követ és azok is mind hamisak voltak.

— No látod, Pödör fiam, még a kövek is hamisak benned, hát hogy' higyek akkor neked?... Gyerünk beljebb, itt nagyon sokan vagyunk.

És belődített az egyik telefonfülkébe, ahol is megkaptam az első pofont. Fölördítotam.

— Ne ordíts úgy, hanem vallj be

mindent. Hol voltál december 22-én este?

— Körúton... — bökte ki.

— Ahá, vallunk úgy-e? És mit csináltál a körúton?

— Szétnéztem egy kicsit...

— Hogy érdemes-e, úgy-e? Hát aztán?

— Aztán a... Málcsi néni néztem meg, Pénzre volt szükségem.

— A Málcsi néni, úgy... mert pénz kellett. Aztán, hogy a Málcsi néni nem adott...

— De adott, különben nem folytathattam volna körútamat.

— Ejnye. A Málcsi néni adott pénzt és te mégis megölted? Ej, ej.

— Őlte a fene, de nem én! Még most is a legjobb egészségem örvend.

— Szóval még mindig tagadsz? — és a vállamra csapott, — Ezennel, a bizonyítékok súlyos terhe alatt letartóztatom, Most pedig: hoci, ide mindent, ami nálad van.

— De...

És már szedegette is ki belőlem a pénztárcámat (egész vagyonommal, félmillióval), a levéltárcámat, aranyórámat láncostul, késemet, szipkámát és a két gyűrűmet az ujjamról.

— Igy, Most pedig kocsit — és be a kapitányságra!

Elment.

Furcsa, gondoltam, és hogyha én most megugranék?... Naiv detektív... Leültem a kávéházban és vártam. Ugy dél felé odahívtam a fizetőpincért.

— Mondja csak, — kérdeztem — nem jött még vissza a detektív?

— Az, akivel a nagyságos úr a fülkében volt?

— Az.

A főpincér a fülemhez hajolt.

— Az nem detektív — súgta. — Ha olyan nagyon kíváncsi rá, megsúghatom: ő az a bizonyos Pödör Gyula.

—s—

Az a mi drága telefonunk!

Pesti úr negyedóránig kalimpál a telefon billegetőjén. Végre központot kap. Számot kér.

— Mással beszél, — hangzik a válasz.

Másik számot kér.

— Mással beszél, — zengi a központi hölgy.

— Hogyan? — kiált föl orra a telefonelőfizető — hát minden téves szám el van foglalva?

Ahonnét a bunda elindul

— Mi a foglalkozása? — kérdezi a határőr egy gyanus alaktól, aki egy rakás döglött nyulat visz a bőröndjében.

— Hermelinkereskedő, — hangzik az önértetes válasz.

Ahol nem segít a tehetség

A zeneszerző félóra óta hasztalan csittítja bömbölő kisedét. Végre fölkiált:

— Az ördögbe is!... Ez az első eset, hogy nem tudok valakit elaltatni.

Svájc—Magyarország

Beszélgetés a tribünön a csapat bevonulásakor.

— Mi az? Nem Zsák fog védeni?

— Nem. Zsák legutóbb megsértette a karját, emiatt nem játszhatik.

— Micsoda beszéd az? Ha Zsák megsértette a karját, kérjen tőle bocsánatot, de a mérközést, azt játssza le.

Takács nevéhez méltóan játszott: nagyszerű terveket szőtt és kezében, jobban mondva lábában tartotta a támadás fonatát.

Orth egy szép rúgására elismerőleg mondta valaki mellettem:

— Éz kóser.

A szomszédja ráduplicált:

— Mi az, hogy kóser? Direkt orth. kóser.

Fischer néhány ügyes védelme kiengesztelte azt a nézőt is, aki a meccs kezdetén Zsák távolmaradását kifogásolta. Békülékenyen mondta a szomszédjának:

— Na, ez a Fischer mégse egy fuscher.

Élénkség a tőzsdén

— Hallotta? A tőzsdén nagy botrány volt, az egész terem odacsődült, az egyik tőzsdés revolvvert is rántott...

— Hálisstenek! Végre volt egy kis „élénkség” a tőzsdén.

Rövid jelentés a tőzsdei afférról

A tőzsdén ma Fegyverben volt némi irányzat, de kötésre itt sem került sor.

Történetórán

Az igazgató úr vizitálja az ötödik osztályt.

— Meg tudná-e mondani egy nagy inkvizitor nevét? — kérdezi Szűcs Pistától.

— Igen, igazgató úr... A fizika tanára.

V., Zoltán-ucca 16. Telefon: 18—08.

„CHATEAU HUNGÁRIA” különlegesség

Lysoform az én ideálom

Egy kis fajvédelem

A fajomat védem, a fajomért élek.
 Arcomon, szívemen színmagyar a bélyeg.
 Az apám magyar volt, horvát ellen harcolt,
 Német nagyapámon osztrák szurony karcolt.
 Olasz a nagyanyám, édesanyám székely.
 Ugy szedődünk össze, nem is válunk széjjel.
 Nagyapám erdélyi, öreg szászvidéki,
 Romántól a magyart mindhalálíg védi.
 Talián nagyanyám nevelte erkölcsben.
 Fegyverhez szoktatta, munkához is bölcsen.
 Anyám apja pedig derék szlovák magyar,
 Mutató egy férfi, csak egy kicsit fanyar.
 Anyósom hű zsidó, nem árt egy kis Jordán...
 Kálvinista viszont már az oldalbordám.
 Apósom szombatos, fiam cucilista,
 De mindnyájunk lelke magyar, büszke, tiszta.

F. /.

Kedves Borsszem Jankó!

Olvasom, hogy Bandi Benjámín közlegény jelentkezett fölöttes hatóságánál, azt állítva, hogy egy ismeretlen embert megölt és a Dunába dobott. A nyomozás megindult, de az áldozatot nem sikerült megtalálni. Így aztán nem is hiszik el a Bandinak, hogy megölt valakit. Na, most jön az én ötletem, kedves Borsszem Jankó. Van itt ugyebár egy gyilkosunk, de nincs meg a hozzátartozó áldozat. Van viszont a multból egy-két áldozatunk, de nincs meg a hozzátartozó gyilkos. A dolog tehát egyszerű: tessék kiválasztani egyet az áldozatok közül, összepárosítani a Bandival és ezzel meg van oldva a kérdés.

Tavaszi van vagy mi a szösz?

Igen, tavasz van és pedig tavasz a legnagyobb mértékben. Igaz ugyan, hogy a kormánybiztos rendelete, miszerint a pesti fáknek határidőn belül ki kell zöldülniök, még nem érkezett le az illetékes kerületi zöldülési végrehajtó szervekhez, de azért már itt-ott holmi penészke észlelhető a fákon. De nemcsak a fák zöldülnek, az emberek arcán is észlelhető nagyfokú zöldülés: vannak, akik a táplálékok bővelkedésének hiánya miatt, mások a hitelezők csődbejutása miatt, megint mások azért zöldülnek, mert gonosztevők el-tették őket láb alól.

(Kis tavaszi történet)

Barátom, a Boldogtalanul Szerelmes Szegény Ifjú fölment kedvese lakására és utóljára megkérdezte őt, akar-e a felesége lenni?

— Eszem ágában sincs, — felelte neki a leány — én dr. Jókeresetű Ifjúba vagyok szerelmes és gyöngéden kérem, hordja el magát.

Barátom, a B. Sz. I., e szavakra elő-kapta forgópisztolyát és főbepuffan-

totta magát. Eközben nem ügyelt és vérét nem a boldogtalanul szerelmesek részére külön e célból elhelyezett edénykébe folytatta, hanem a drága perzsaszőnyegekre fecskenedte szét. Dr. Jókeresetű Ifjúba Szerelmes Hölgy és szülei nagyon megharagudtak ezért s bár a szőnyegek reménytelen szerelem ellen be voltak biztosítva, mégis perbe fogták B. Sz. I.-t magán-laksértés és magánvagyonrongálás miatt. A kir. törvényszék Boldogtalanul Szerelmes Ifjút súlyos büntetéssel sújtotta, mert a fönti vádakon és egy forgópisztolyon kívül adóalanyon el-követett gyilkos merényletet is látott fennforogni.

(Verebek beszélgetnek az Erzsébet-téren)

I. veréb. — Csip, csip, Hogy van, Szürke úr, mióta nem láttam?

II. veréb. — Csup, csup. Ne is kérdezze, keservesen. Megint az adómal van baj.

I. — Ne mondja! Megadóztatták?

II. — De még mennyire! Rám fog-

Még egy áldozat

Nagyapó. — A fene ezt a bubifrizurát! Az egész házban nincs egy hajtű, amivel a pipámat kipszikkálhatnám.

ták az adóketésnél, hogy nagyon jövedelmező közkereseti ágon működöm, De kérem én, mióta olyan jövedelmező a csiripolás?

I. — Hát tulajdonképp mennyit hoz magának évenként ez a csirip?

II. — Az idén nagyon ráfizettem. Volt egy kis raktáram, amit még dupla áron kötöttem le, de a hitelezők ezt is szétszedték, sőt ráment a fészkeim is. Most itt állok vagyontalanul. El-mehetek a fészkesbe.

I. — És mi lett az autójával? El-kellett adnia?

II. — Hát azt gondolja maga, hogy tényleg volt nekem autóm? Vagy arról a kis benzinnel beszél, amit egy kis morzsával együtt csipegettem föl s a fészkeket illatosítottam vele?

I. — Hát nem is volt autója? Hiszen a fészkeinek olyan illata volt, hogy azt beszéltek széltiben, hogy autógarázssá alakította át és milliárdos lett?

II. — Oh, az csak olyan veréb-csiripelés volt. Csak annyit igaz, hogy repülőgépre spóroltam s a benzint már előre beszereztem. De aztán elfogyott, mert a szárnyaimra kellett fölhasználnom...
 CARÁMY

VILLÁNYI PEZSGÓ

SCHAUMBURG-LIPPE
 HERCEG UDVARI
 PINCÉJE, VILLÁNY.

Díszoklevelet nyert állatok

A múlt héten megtartott tenyészállatkiállítás alkalmával több tenyészállat díszoklevelet nyert. Munkatársunk, aki a kiállításon szintén jelen volt, följegyezte a kitüntetésben részesült állatok nevét, bár bizonyos rezignációval vette tudomásul, hogy személye elkerülte a vizsgálóbizottság figyelmét és így a díszoklevélről, sajnos, elesett. A tenyészállatok között a következők kaptak oklevelet:

Ökör = aki azt hiszi, hogy Bethlen csakugyan a demokrata eszmékért küzd.

Tinó = aki abban a reményben él, hogy a lezuhant árfolyamok még egyszer emelkedni fognak.

Szarvasmarha = aki meg van győződve róla, hogy a felesége nem csajja meg soha a — barátját.

Ló = aki azt hiszi, hogy a fizetésére bátran megnősülhet.

Borjú = aki menyasszonyát vályu helyett az anyakönyves elé vezeti.

Liba = aki tisztességes marad csak azért, hogy egy nimandnak lehessen a felesége.

Tyúk = aki korán fekszik, mert a közmondást tartja szem előtt: ki korán fekszik, aranyat lel.

Dísznő = aki nem rösteli a nyilvánosság előtt lerántani a leplet a barátjánakról.

Tulok = aki azt hiszi, hogy a felesége a megtakarított kosztprézből öltözködik olyan csinosan.

Tehén = aki könnyen hagyja megfejni magát és bárkinek leadja a tejet.

Birka = aki türelmesen várja az ígért adómentességet.

Szamar = aki Orgoványon liberális programmal lép föl.

Kanca = aki a versenyben mindig egy farkhosszal győz.

Kutya = aki a Rózsa-uccában kutya nyelvet öltöget a „Világ” minden tája felé.

Macska = akinek körmei között a miniszterelnök idézetei megjelennek. Olykor a macskakörmöket Vass-macskakörmök helyettesítik.

Kakas = a Sörház-uccából. Fajkakas, korán ébredő.

Bika = akit a szociáldemokraták vörös posztója ingerel. A Wolff-állattenyésztés egyik legnagyobbika.

Mén = aki nem számít, akár jön, akár mén. Parlamenti ülések alkalmával látható.

Marha = aki azt hiszi, hogy kritikáit, amiket a lapokban ír, a közönség komolyan veszi. Szegény nem is sejtí, hogy előbb-utóbb utóléri a sorsa és őt is — levágják.

Színházi csevegés

— Ez a darab igazán arra készített, hogy gondolkozzam... — mondja egy ficsúr a mellette ülő hölgynek.

— Csodálatos darab, nemde? — felel a hölgy.

Szalokban

— Ah, uram, egészen izgatott voltam, miközben énekeltem...

— Oh, asszonyom...

— Igen. Képzelve csak, elvesztettem a gyűrűmet.

Orvosnál

— Remélem, doktor úr, semmi az egész... — mondja nyugodtan a páciens a vizsgálat után.

— Hogy-hogy? Kétszáz ezer korona, mint rendesen, — felel az orvos.

Aranvköppések

A nők mindig olyan csatát vesztenek el, amit egyszer már megnyertek.

Az asszony komolyságát csak az a férfi tudja visszaadni, aki elvette tőle.

A nő mindig többet ad, mint amit kívánunk tőle, de kevesebbet, mint amit várunk tőle. K. E.

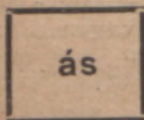
Rossz üzlet

— Szegény „Világ!” Jól beleesett az előfizetői tüzkár-biztosításába. Most, mikor annyi tűzsdés és textiles teljesen leégett...

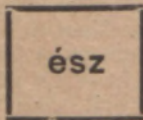
Mi ez?

— Külön fejtörő a Borsszem Jankó rébusz-böngészéseinek —

I.

II.

III.

(Mind a három külön fejtendő meg. Beküldték: Schönwald Boriska, Schönwald Sándor, Schönwald Imre. A helyes megfejtést jövő számunkban közöljük. Jutalom: a Borsszem Jankó 1924-es ingyen évfolyama.)

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Kéziratokat és rajzokat nem küld vissza a szerkesztőség.

A Borsszem Jankó jelen számát kedden, március 31-én zártuk le. — P. K. (Sárvár.) I. Félretettük. Bár más változat-

NYAKKENDŐHÁZ

IV., Kigyó-ucca és Apponyi-tér sarok.
(Klotild-palota) :: :: Telefon 71-71.

Férfifehérműek, nyakkendők, nyúlzörkalapok, raglánok és az összes úridivatúrka a legfinomabb kivitelben. Kereskedők részére nyakkendők nagyban a legolcsóbban. A „Selyemszövőde r.-t.” gyártmányaiból állandóan gazdag választék.

ban már megjelent, jönni fog. 2. Multkori második rébuszunkat nem minden elmésség nélkül fejtette meg így: „Faience”, noha az „i” betűnek figyelmeztetni kellett volna önt, hogy téves nyomon jár mert nem „faience” az a bizonyos fajta félporellán, hanem „faience”. — B. B. Bizony ezt nem tudtuk, de hát „etiam dormitat Homeros”. — bökl. Egy-két képtéma is bevált. Folytassa! — K. E. Egy, legföljebb kettő. Sablonoktól óvakodjék főleg a rébuszokban. — E—nne. Dehogy haragszunk! Hát lehet?... Nemcsak a nemzet él a nyelvében, hanem a leány is. — Szírmin. Akad az ötletek közt egy-kettő amelyek a maguk idejében csattantak is volna. Ma már eltiporva őket a kérlelhetetlen inaktualitás. Néhány aktuális megjegyzése viszont egy kicsit beleütközik a rendtörvénybe. Ami pedig a bohózatot illeti előbb írja meg és — nemzetközi recipe szerint — azután keressen „társ szerzőt”, aki azt elhelyezi — t. i. ha jónak tartja. — Ludendorff. Tábornagságod ugyancsak megszokta a Hinterlandot: még az elnökválasztáson is hátul maradt. — Vidéki. Arra kívánsi, mi a véleményünk a budapesti uccasarkokon viharzó plakát-harcról? Kérdezze meg bizalommal a kiskutyákat. — Plat’hy. Önnek szabad együtt lármázni a wolffokkal? Gratulálunk ehhez a miniszterelnökileg engedélyezett platthytude-höz. — Tavaszri rügyek. Ne rügyezzen, kérem, mert még maga is befagy. — J. M. Az elsőt fölhasználjuk. — Hmv. Majd csak inkább a magunkét. Az hatásosabb. A közeli viszondúttásra! — Több levélről a jövő számban.

Felelős szerkesztő: Molnár Jenő

Kiadótulajdonos: Borsszem Jankó lapkladó r.-t.

Igazgató: Szekeres Rudolf

Hunyadi János

természetes keserűvíz. A világ minden részében eredménnyel használják. Hatása felülmúlhatatlan.

Képrejtvények

I.

II.

Beküldték: I. Dr. Wilhelm Lajos (Szeged)
II. Dr. Ürményi Józsefné (Budapest)

Azok az előfizetőink, akik a rejtvényeket helyesen fejtik meg, a következő ajándékokban részesülnek:

1. 10 üveg Szent István duplamalátásör, a Polgári Serfőzde gyártmánya (házhöz szállítva),

2. egy nagy doboz „Virág”-féle desszert.

3. egy nagy üveg „Oceán” James.

4. egy nagy palack „Szentgyörgy-hegyi Pecsényebor” (Püspöki uradalmi bérpincéből),

5. két doboz (fekete és sárga)

6. két pár „Palma”-gumisarok (férfiaknak és nőknek),

7. egy üveg „Kossuth - rum” (Grauer-gyár különlegessége),

8. egy darab P. Márkus Emilia-arcápoló szappan,

9. két doboz „Samum-Altessé” cigarettahüvely és egy csomag sodrópapíros,

10. egy doboz

11. egy üveg „Lysolform”.

12. egy nagy palack „Rapidol” folyékony fém-tisztító szer,

13. a Borsszem Jankó egy év-folyama (1917—22. évek),

14. Seiffensteiner Salamon adomáskönyve.

Helybeli előfizetőink az ajándékokat, illetve az utalványokat kiadóhivatalunkban vehetik át d. e. 9—2-ig, vidéki előfizetőink külön értesítés nélkül kapják meg.

A Borsszem Jankó 2983. (13.) számában közölt képrejtvények helyes megfejtése:

I. Jutányos ár

II. Aforizma

Előfizetőink, akik a Borsszem Jankó multheti rejtvényeit helyesen fejtették meg és ajándékot kapnak, a következők:

1. Molnár Sándor (Budapest, VI., Dessewffy-u. 24), akinek tíz üveg Polgári Serfőzdei Szent István duplamalátásör; 2. Volford Rudolf (Budapest, VI., Eötvös-u. 26), akinek egy nagy doboz „Virág”-féle desszert; 3. Weisz Géza (Budapest, VII., Rákóczi-út 38), akinek egy nagy doboz „Oceán” cukrozott gyümölcsöt; 4. Nagy Antal (Budapest, VI., Vörösmartyucca 48), akinek egy nagy palack „Szentgyörgy-hegyi Pecsényebor”-t; 5. Deutsch Frigyes (Ujpest, Árpád-út 14), akinek egy darab P. Márkus Emilia-szappan; 6. ij. David László (Miskolc), akinek két doboz „Lion”-pasztát; 7. Szerencsi cukorgyári tisztí étkезде (Szerencs), amelynek két pár „Palma”-gumisarok; 8. Blau Sándor (Budapest, V., Kálmán-ucca 25); akinek két doboz „Samum-Altessé” cigarettahüvelyt; 9. Stern Márton (Budapest, VI., Klauzál-u. 35), akinek egy doboz „Ovomaltine”-tápszert; 10. Központi Olvasókör (Mezőtúr); amelynek egy üveg „Lysolform”-ot; 11. Nagytétényi Polgári Kör (Nagytétény), amelynek egy nagy palack „Rapidol” folyékony fém-tisztító szert; 12. Hajdunánási Kaszinó (Hajdunánás), amelynek a Borsszem Jankó egy évfolyamát; 13. Böhm Mihály (Budapest, III., Zsigmond-u. 36), akinek a „Seiffensteiner Salamon adomái”-t küldi meg a kiadóhivatal.

TÚSZÚRÁSOK

Ha az élet adósunk marad: kényszeregyvezséget köthetünk, de ha megfizet: csödbe jutunk.

A házasság olyan, mint a selyemharisnya: hamar fölnyílnak benne a szemek.

A fiatalsággal legyünk elnézőek, hogy ők is megbocsássák az öregséget.

Az éjszaka sötétje is képes valamire: világosságot derít.

Sokszor ott követjük el a legnagyobb hibát, ahol kifogástalanul járunk el. Sz. M.-né

Minden nős előfizetőnket bebiztosítjuk

anyósának életbenmaradása esetére.

Évenként vigasztalásul ingyen adjuk a Borsszem Jankót.

Három bizonyíték

Tanító. — Nos, fiam, mondj három bizonyítékot arra nézve, hogy a föld gömbölyű.

Tanuló. — Igenis, tanító úr. Először is: a papa mondja, másodszer: a mama is és harmadszer: a tanító úr is azt mondja.

Ezüstevőkészletek speciális üzlete!

Budapest, IV.

Múzeum-körút 17

Legolcsóbb szórakozás!

A BORSSZEM JANKÓ

híres régi évfolyamait megrendelhetők a kiadóhivatalban és a KULTURA könyvkereskedésben, VI., Teréz-körút 5. sz.

Az 1917. évf. ...	75000 kor.	Az 1920. évf. ...	75000 kor.
" 1918. " ...	75000 " "	" 1921. " ...	75000 " "
" 1919. " ...	75000 " "	" 1922. " ...	75000 " "

Disztingváljunk!

Feleség. — Ugy van, ahogy mondom! Azért vettél el csak feleségül, mert pénzem volt.
Férj. — Tévedsz! Azért vettelek el, mert nekem nem volt.

HUSVÉTI AJÁNDÉKOK

Kördozható bőröndgramofonok

legkellemesebb nyári szórakoztató

750 ezer korona

Szép város Kolozsvár
énekfőlvétele

Nótás kapitány

legszebb ének számai

Halló, Amerika!

ének- és zeneszámai

Legsikerültebb főlvételekben
gramofon-hanglemezek

Kaphatók a főelárúsítónál:

HANGSZER-OTTHON

FEKETE MIHÁLY

gramofon- és hanglemez-osztályában

BUDAPEST, VIII., JÓZSEF-KÖRÚT 9. SZ.

A Borsszem Jankó

egy-egy régi évfolyamait magas áron meg-
vásároljuk. Ajánlatokat levelezőlapon a
kiadóba (V., Mária Valéria-u. 12) kérünk.

MEINL
UJTERMESŰ TEA